

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ในบทนี้จะทำการสรุปผลจากการศึกษาในเรื่อง การคุ้มครองเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการอำพราง เพื่อที่จะตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษามาแล้วในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ตั้งแต่ในบทที่ 1 ถึงบทที่ 4 รวมถึงการให้ข้อเสนอแนะที่ผู้วิจัยได้จากการศึกษาค้นคว้า โดยเรียบเรียง และนำเสนอเป็นลำดับดังนี้

5.1 บทสรุป

จากสภาพสังคมในปัจจุบันและเทคโนโลยีที่พัฒนาเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทำให้การปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นมีความสลับซับซ้อนและยากในการนำตัวผู้กระทำความผิดในระดับผู้บังคับการมารับโทษ จึงต้องมีการนำวิธีการและเทคนิคพิเศษคือปฏิบัติการอำพรางเข้ามาใช้ในการปราบปราม การปฏิบัติการอำพรางนั้นเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติยังไม่ได้รับการคุ้มครองให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานในปัจจุบันอย่างแท้จริง ทำให้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานต้องเผชิญกับความเสี่ยงในชีวิต สุขภาพ รวมไปถึงสิทธิเสรีภาพ และเจ้าหน้าที่อาจถูกดำเนินคดี เนื่องจากการเข้าไปอำพรางสืบสวนสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานจะเป็นกรณีในลักษณะคดีที่ต้องเข้าไปปฏิบัติการอำพรางอาจต้องมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดบางประการ เช่น เสพยาเสพติด ค้ายาเสพติด หรือร่วมกระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งกับองค์กรค้ายาเสพติด เป็นต้น ซึ่งอาจเป็นการร่วมกระทำความผิดเพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานที่จำเป็นในการกวาดล้างองค์กรค้ายาเสพติด โดยที่ในบทบัญญัติของพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 ยังไม่มีการกล่าวถึงการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการอำพรางไว้อย่างชัดเจน รวมทั้งขอบเขตการกระทำใดสามารถกระทำได้หรือการกระทำใดต้องห้ามกระทำที่จะทำให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติการอำพรางจะได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย ซึ่งหากมีการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการอำพรางอย่างเหมาะสมแล้วก็จะส่งเสริมให้การบังคับใช้กฎหมายในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาปัญหาในการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการอำนาจตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. 2550 และกฎหมายไทย ซึ่งได้ศึกษาเปรียบเทียบกับกรการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการอำนาจตามกฎหมายต่างประเทศนั้น ได้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการอำนาจ เนื่องจากของประเทศไทยยังไม่มีกำหนดถึงการคุ้มครองการกระทำของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการอำนาจไว้อย่างชัดเจนอย่างในกฎหมายต่างประเทศ ผู้วิจัยจึงได้พิจารณาเปรียบเทียบประเด็นการคุ้มครองการกระทำของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการอำนาจไว้ดังต่อไปนี้

1) การคุ้มครองการปฏิบัติการอำนาจของเจ้าหน้าที่ในกรณีกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ปัญหาประการแรกเกี่ยวกับการคุ้มครองการปฏิบัติการอำนาจของเจ้าหน้าที่ในกรณีการครอบครองยาเสพติด ในระหว่างการปฏิบัติการอำนาจของเจ้าหน้าที่นั้นอาจมีการครอบครองยาเสพติดไปเพื่อขยายผลจับกุมผู้กระทำความผิดรายอื่น หรือรวมทั้งการครอบครองยาเสพติดเพื่อไปส่งมอบให้กับผู้ค้าหรือการนำยาเสพติดไปเก็บ ซ่อนเร้นจากเจ้าหน้าที่ เพื่อความน่าเชื่อถือหรือความไว้วางใจจากกลุ่มองค์กรค้ายาเสพติด ซึ่งจากการศึกษานั้นการครอบครองยาเสพติดตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. 2550 มาตรา 8 ได้มีการกำหนดไว้เฉพาะการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมที่มีการจับกุมหรือตรวจยึดแล้วเพื่อนำไปขยายผลจับกุมผู้มีส่วนร่วมในการค้ายาเสพติดเพียงอย่างเดียว ไม่รวมถึงการครอบครองยาเสพติดในระหว่างการปฏิบัติการอำนาจในการกระทำที่มีส่วนร่วมกับกระบวนค้ายาเสพติดเพื่อให้ได้รับความไว้วางใจจากกลุ่มองค์กรค้ายาเสพติด แต่ทั้งนี้การครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมนั้นมีข้อกำหนดให้ต้องขออนุญาตเป็นหนังสือจากผู้บัญชาการ ซึ่งในบางกรณีอาจเกิดความล่าช้า ซึ่งไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติที่แท้จริงที่ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนต้องทำด้วยความรวดเร็วเพื่อไม่ให้ผู้ร่วมกระบวนกรรู้ตัวก่อน ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติการอำนาจไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายในกรณีที่มีการครอบครองยาเสพติดทั้งการครอบครองภายใต้การควบคุมและในระหว่างที่ปฏิบัติการอำนาจ

จากการศึกษาผู้วิจัยเห็นควรเสนอให้มีการกำหนดการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการอำนาจที่ได้รับอนุญาตโดยชอบเช่นเดียวกับกฎหมายของสหรัฐอเมริกา สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และสาธารณรัฐอิตาลี ที่หากได้รับอนุญาตแล้วเจ้าหน้าที่จะได้รับการคุ้มครองจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในการปฏิบัติการอำนาจ โดยการคุ้มครองการกระทำของเจ้าหน้าที่ในระหว่างที่ได้ดำเนินการปฏิบัติการอำนาจอยู่ด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติ

หน้าที่อย่างแท้จริงซึ่งตั้งอยู่บนหลักการตามทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม เนื่องจากการกระทำผิดโดยมีส่วนร่วมในอาชญากรรมที่กำลังดำเนินการสืบสวนเพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้รับการคุ้มครองอย่างแท้จริง

ประการที่สองปัญหาเกี่ยวกับการคุ้มครองการปฏิบัติการอำนาจของเจ้าหน้าที่ในกรณีการเสพยาเสพติด จากการที่แฝงตัวเข้าไปเพื่อทำการปฏิบัติการอำนาจ เพื่อให้มีความกลมกลืนและได้รับความไว้วางใจจากกลุ่มองค์กรค้ายาเสพติด ซึ่งจากการศึกษานั้นตามกฎหมายไทยนั้นยังไม่มี การคุ้มครองหรือกำหนดขอบเขตแก่เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการอำนาจแล้วจำเป็นต้องเสพยาเสพติดเพื่อให้มีความแนบเนียนในการอำพรางตัวและได้รับความไว้วางใจจากกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด ซึ่งมีโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 แม้อต่อมาในปี พ.ศ. 2557 จะมีประกาศของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 108/2557 เรื่อง การปฏิบัติต่อผู้ต้องสงสัยว่ากระทำผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อเข้าสู่การบำบัดฟื้นฟูและการดูแลผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูให้ถือว่าผู้เสพคือ ผู้ป่วยให้เข้ารับการรักษาบำบัดฟื้นฟูไม่ต้องรับโทษ โดยเป็นกรณีที่เป็นผู้กระทำความผิด ซึ่งแตกต่างจากกรณีที่เจ้าหน้าที่เข้าไปปฏิบัติการอำนาจแล้วจำเป็นต้องเสพยาเสพติดเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายในการอำพรางและได้รับความไว้วางใจจากกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด

จากการศึกษาผู้วิจัยเสนอว่าควรที่จะมีวิธีการที่ต่างออกไปเพื่อคุ้มครองเจ้าหน้าที่จากการได้รับโทษทางกฎหมายรวมถึงโทษทางวินัยและวิธีการฟื้นฟูโดยเฉพาะแก่เจ้าหน้าที่เพื่อความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่เอง เนื่องจากการกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จึงควรได้รับการคุ้มครองในกรณีที่ได้รับอนุญาตอำพราง โดยชอบแล้ว เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้รับการคุ้มครองจากกฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่มากยิ่งขึ้น

ประการที่สามปัญหาเกี่ยวกับการคุ้มครองการปฏิบัติการอำนาจของเจ้าหน้าที่ในกรณีร่วมกระทำความผิดฐานอื่นเกี่ยวกับยาเสพติด ในการปฏิบัติการอำนาจเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นเจ้าหน้าที่อาจมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดฐานอื่นเกี่ยวกับยาเสพติดที่นอกเหนือจากการครอบครองยาเสพติดได้ เช่น การมีส่วนร่วมในการผลิต นำเข้า ส่งออกหรือจำหน่าย เป็นต้น

ซึ่งจากการศึกษานั้นตามกฎหมายไทยนั้นยังไม่มี การคุ้มครองเจ้าหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน โดยการเข้าไปปฏิบัติการอำนาจนั้นย่อมมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างแน่นอน เพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานข้อมูลต่างๆ ซึ่งหากไม่มีหลักเกณฑ์และมาตรการในการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ก็อาจทำให้เจ้าหน้าที่ถูกดำเนินคดีและรับโทษทางกฎหมายรวมถึงโทษทางวินัยได้ โดย

ที่การกระทำเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ในการปฏิบัติกรอำพราง จึงควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการในการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตอำพรางโดยชอบเช่นเดียวกับต่างประเทศที่เจ้าหน้าที่ได้รับการคุ้มครองในการกระทำคามผิดโดยมีส่วนร่วมในอาชญากรรมที่กำลังดำเนินการสืบสวน ย่อมไม่ถูกลงโทษในความผิดเช่นนั้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติกรอำพรางได้รับการคุ้มครองอย่างแท้จริงและจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2) การคุ้มครองการปฏิบัติกรอำพรางของเจ้าหน้าที่ในกรณีกระทำคามผิดฐานอื่น

ในการปฏิบัติกรอำพรางของเจ้าหน้าที่นั้น ระหว่างที่ทำการปฏิบัติกรอำพรางอาจมีส่วนร่วมในการกระทำคามผิดอย่างนอกเหนือจากคามผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่ว่าจะเป็นการกระทำคามผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย หรือเกี่ยวกับทรัพย์สิน เป็นต้น โดยที่เจ้าหน้าที่กระทำไปเพราะความจำเป็นเพื่อไม่ให้ถูกเปิดเผยตัวและความปลอดภัยของตัวเองและให้สามารถรวบรวมพยานหลักฐานในการปราบปรามยาเสพติด ซึ่งจากการศึกษาในกรณีการคุ้มครองการปฏิบัติกรอำพรางของเจ้าหน้าที่ในการกระทำคามผิดฐานอื่นนั้นกฎหมายไทยยังไม่มีการกำหนดถึงการคุ้มครองเอาไว้ อีกทั้งยังไม่มีการกำหนดขอบเขตการกระทำว่ากรกระทำใดสามารถกระทำได้และกรกระทำใดต้องห้ามกระทำหรือกรกระทำใดจะไม่ได้รับการคุ้มครอง ซึ่งแตกต่างจากกฎหมายของสหรัฐอเมริกา สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และสาธารณรัฐอิตาลีที่มีการกำหนดถึงหลักในการคุ้มครองเมื่อได้รับอนุญาตอย่างถูกต้องในการปฏิบัติกรอำพรางและข้อห้ามในการร่วมกระทำคามผิดไว้อย่างชัดเจน อย่างเช่น เจ้าหน้าที่ต้องไม่มีส่วนร่วมในการกระทำที่ใช้ความรุนแรงเว้นแต่เพื่อป้องกันตนเอง หรือไม่ริเริ่ม ยุ่งในแผนการใดเพื่อกระทำคามผิดอาญา เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ตัวเจ้าหน้าที่เองทราบถึงขอบเขตในการกระทำของตนเองว่ากรกระทำใดสามารถกระทำได้และได้รับการคุ้มครอง กรกระทำใดต้องห้ามกระทำเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกดำเนินคดี และจะส่งผลให้เจ้าหน้าที่สามารถบังคับใช้กฎหมายในการปราบปรามผู้กระทำคามผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและเจ้าหน้าที่ได้รับการคุ้มครองอย่างมีประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้นจะเห็นได้ว่า หากมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติกรอำพราง และมีการกำหนดขอบเขตการกระทำของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติกรอำพรางที่ชัดเจนตามที่ได้ศึกษาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะเป็นการเพิ่มการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติกรอำพรางให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นรวมทั้งขอบเขตการกระทำของเจ้าหน้าที่เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้รับการคุ้มครองในการปฏิบัติหน้าที่อย่างแท้จริง ซึ่งจะทำให้เจ้าหน้าที่สามารถรวบรวมพยานหลักฐานในการจับกุมผู้กระทำคามผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่เป็นระดับผู้สั่ง

การได้หรือจับกุมได้ทั้งกระบวนการทั้งองค์กรค้ายาเสพติด อีกทั้งจะเป็นการช่วยส่งเสริมมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นไปด้วย

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีทางกฎหมาย และศึกษาเปรียบเทียบการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการอำพรางของไทยและของต่างประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และสาธารณรัฐอิตาลี จะเห็นได้ว่ากฎหมายต่างประเทศได้มีการกำหนดการคุ้มครองของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตในการปฏิบัติการอำพรางและกำหนดขอบเขตการกระทำของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการอำพรางไว้อย่างชัดเจน ซึ่งแตกต่างจากกฎหมายและวิธีปฏิบัติของไทยที่แม้มีหลักเกณฑ์ในการขออนุญาตไว้แต่ไม่มีการกำหนดถึงการคุ้มครองและขอบเขตการกระทำของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการอำพรางไว้ให้ชัดเจน จึงอาจทำให้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติการอำพรางไม่ได้รับการคุ้มครองจากกฎหมายเพียงพอ โดยการกระทำเหล่านั้นเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่เพื่อปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและเพื่อความสงบเรียบร้อยของประเทศชาติ ซึ่งหากมีการคุ้มครองเจ้าหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพก็จะทำให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยเช่นกัน ดังนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในกรณีดังกล่าวดังต่อไปนี้

1) ในประเด็นการครอบครองยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ขณะปฏิบัติการอำพราง

ผู้วิจัยเห็นควรให้มีการเพิ่มวรรค 6 ในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาชญากรรม พ.ศ. 2550 โดยมีใจความว่า

“ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนซึ่งมีเหตุอันควร อาจขออนุญาตครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมทางโทรศัพท์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่นที่เหมาะสมเพื่อขออนุญาตก็ได้ ซึ่งภายหลังจากการขออนุญาตดังกล่าวแล้ว เจ้าหน้าที่ควรทำเอกสารเสนอต่อผู้บังคับบัญชาในทันที”

ซึ่งการบัญญัติกฎหมายเพิ่มเติมในมาตรา 8 วรรค 6 นี้จะช่วยแก้ปัญหาการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่ให้สอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการอำพรางได้อย่างแท้จริง โดยเมื่อมีบทบัญญัติที่สอดคล้องกับการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ก็จะส่งผลให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำตัวผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมาลงโทษได้ทั้งระบบ

ทั้งนี้เพื่อความสอดคล้องกับทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมและเพื่อความสงบเรียบร้อยของสังคมและประชาชน

2) ในประเด็นปัญหาเรื่องการครอบครองยาเสพติด การเสพยาเสพติด และการร่วมกระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในขณะที่ปฏิบัติการอำพราง ผู้วิจัยเห็นควรให้มีการกำหนดการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการอำพรางให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยเห็นควรให้มีการเพิ่มวรรค 6 ใน มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาชญากรรม พ.ศ. 2550 โดยมีใจความว่า

“ในการปฏิบัติการอำพรางโดยชอบ การกระทำความผิดโดยมีส่วนร่วมในอาชญากรรมที่ กำลังดำเนินการสืบสวนย่อมไม่ถูกลงโทษในความผิดเช่นนั้น”

ซึ่งการบัญญัติกฎหมายเพิ่มเติมในมาตรา 7 วรรค 6 นี้จะช่วยแก้ไขปัญหาเรื่องการ ครอบครองยาเสพติด การเสพยาเสพติด และการร่วมกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในขณะที่ ปฏิบัติการอำพราง หากมีบทบัญญัติทางกฎหมายที่คุ้มครองเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการอำพรางที่มี ความชัดเจนก็จะส่งผลให้เจ้าหน้าที่สามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่และรวบรวมพยานหลักฐานได้อย่างมี ประสิทธิภาพในการที่จะนำตัวผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในระดับผู้บงการมารับโทษหรือ สามารถที่จะจับกุมองค์กรค้ายาเสพติดได้ทั้งองค์กรและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยสอดคล้องกับ ทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม หากเจ้าหน้าที่ไม่สามารถปราบปรามอาชญากรรมและควบคุม อาชญากรรมได้ย่อมกระทบกระเทือนถึงความสงบเรียบร้อยของสังคมและเสรีภาพของประชาชน และยังคงสอดคล้องกับหลักในการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการอำพราง ตามกฎหมายของ สาธารณรัฐอิตาลีดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 3 (Law no.309/1990 และ Law no.146/2006)

3) ควรให้มีการเพิ่ม หมวด 4 ในกฎกระทรวงว่าด้วยการปฏิบัติการอำพรางเพื่อการสืบสวน ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2555 เรื่องขอบเขตการกระทำของเจ้าหน้าที่ โดยมี รายละเอียดดังนี้

“ ข้อ 17 ห้ามเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติการอำพรางคนใดเข้าร่วมดำเนินการที่ผิดต่อกฎหมาย เว้น แต่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจให้คำอนุญาตนั้น

ข้อ 18 ห้ามเจ้าหน้าที่ใดแนะนำหรืออนุญาตการมีส่วนในการดำเนินการที่ผิดกฎหมายของ เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการอำพราง เว้นแต่การมีส่วนนั้นชอบเพื่อจะได้มาซึ่งข้อมูลหรือ พยานหลักฐานที่จำเป็นเพื่อบรรลุการสืบสวนและไม่อาจได้มาโดยปราศจากการมีส่วนในการ ดำเนินการที่ผิดกฎหมายดังกล่าว หรือเพื่อสร้างหรือรักษาความน่าเชื่อถือของการปกปิดตัวตน หรือ เพื่อป้องกันการเสียชีวิตหรือการบาดเจ็บสาหัส

ข้อ 19 เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติการอำนาจต้องไม่มีส่วนในการกระทำที่ใช้ความรุนแรง เว้นแต่เป็นการป้องกัน โดยสมควรแก่เหตุ

ข้อ 20 เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติการอำนาจต้องไม่ริเริ่มหรืออยู่ในแผนการใดเพื่อกระทำความผิดอาญาหรือการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ซึ่งการเพิ่มบทบัญญัติในกฎกระทรวงนี้จะช่วยแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดฐานอื่นของเจ้าหน้าที่โดยเจ้าหน้าที่จะทราบถึงขอบเขตของการกระทำว่าการกระทำใดสามารถที่จะกระทำได้หรือการกระทำใดต้องห้ามกระทำและเพื่อให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถปราบปรามผู้กระทำความผิดได้อย่างมีประสิทธิภาพตามทฤษฎีควบคุมอาชญากรรม อีกทั้งยังเป็นมาตรการที่ช่วยถ่วงดุลอำนาจของเจ้าหน้าที่ไม่ให้ใช้อำนาจที่เกินของเขตตามทฤษฎีกระบวนการนิติธรรม (Due Process) อีกด้วยเพื่อให้เกิดกระบวนการที่เป็นธรรมตามกฎหมาย ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับแนวปฏิบัติของสำนักงานอัยการสูงสุด เรื่อง การสืบสวนด้วยวิธีการปฏิบัติการอำนาจของสำนักสอบสวนกลางของสหรัฐอเมริกา (FBI) ที่มีการกำหนดข้อห้ามไว้อย่างชัดเจน

4) สำหรับในกรณีของการรับฟังพยานหลักฐานที่ได้จากการปฏิบัติการอำนาจของเจ้าหน้าที่นั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าวนั้นสามารถรับฟังได้ ซึ่งจะแบ่งออกเป็นสองกรณีคือ กรณีที่การอำนาจนั้นเสร็จสิ้นลงแล้วหรือการปฏิบัติการอำนาจดังกล่าวนี้ไม่มีผลเป็นการเสี่ยงต่อชีวิต ทรัพย์สินและครอบครัวของเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติจริงนั้นจะให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติการอำนาจนั้นมาสืบพยาน ในชั้นศาลได้เลยซึ่งมิใช่กรณีที่เป็นปัญหา แต่ในกรณีที่สองกรณีของการปฏิบัติการอำนาจระยะยาว , การปฏิบัติการอำนาจที่มีการร่วมกระทำความผิดหรือการปฏิบัติการอำนาจที่มีความเสี่ยงต่อชีวิต ทรัพย์สินและครอบครัวของเจ้าหน้าที่นั้นในทางปฏิบัติเจ้าหน้าที่จะไม่มาศาลในวันสืบพยานซึ่งอาจทำให้คำให้การของเจ้าหน้าที่นั้นเปลี่ยนสถานของการเป็นพยานหลักฐานและน้ำหนักของพยานหลักฐานด้วย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า การไม่มาศาลดังกล่าวนี้เกิดจากความจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ จึงเห็นควรให้ว่าแม้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติการอำนาจจะมีได้มาศาลด้วยตัวเองแต่คำให้การที่ได้ให้ไว้กับพนักงานสอบสวนนั้นก็จะเป็นพยานหลักฐานที่ควรรับฟังประกอบการพิจารณาอย่างมีน้ำหนักมากขึ้น เนื่องจากเจ้าหน้าที่อำนาจนั้นถือเป็นพยานชั้นสำคัญที่สุดที่รับรู้ถึงการกระทำความผิดและข้อมูลที่จะนำเอาผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้

5) ควรกำหนดให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดนั้นจะต้องดำเนินงานอย่างเป็นเครือข่ายเดียวกัน โดยให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งในส่วนของข้อมูล แนวทางการปฏิบัติงานและการวางแผน และแนวทางการป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นทั้งแก่

สังคม ประชาชนและตัวเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อสร้างเครือข่ายหน่วยงานการป้องกันและปราบปรามให้มีความเข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพในการลดปัญหาอาชญากรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากยิ่งขึ้น

6) ควรส่งเสริมให้สถาบันต่าง ๆ เช่น สถาบันการศึกษา สถาบันทางศาสนา และคนในสังคมมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ตลอดจนจัดบริการต่างๆเพื่อช่วยกันแก้ไขปัญหายาเสพติดให้หมดไปจากสังคมไทย